

Поліщук С. П.
*кандидат економічних наук,
асистент кафедри публічного управління,
адміністрування та міжнародної економіки
Білоцерківського національного аграрного університету
м. Біла Церква, Київська область, Україна*

РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Забезпечення національної безпеки України, враховуючи значні трансформації світового політичного й економічного простору, суперечливість процесів і наслідків глобалізації є головним завданням органів державного управління. Події та зміни останніх років в Україні створюють серйозні перешкоди для її стратегічного розвитку та економічного зростання.

Експерти з державного управління, політології, соціології, філософії та психології зазначають, що однією з головних передумов подолання кризи є консолідація української нації і впровадження ефективної національної моделі державного управління, що, у свою чергу, забезпечить підвищення ефективності функціонування суспільства, національний розвиток. Упродовж багатьох століть Україна накопичує досвід побудови національної системи державного управління і самоврядування та їх правового регулювання. Використання цієї історичної спадщини є важливим джерелом побудови сучасної української держави, а врахування історичного досвіду в процесі побудови як моделі державного управління, так і його важливої складової – державного управління системою охорони здоров'я, – об'єктивною необхідністю [1, с. 5].

В сучасних умовах значущість здоров'я суттєво переосмислюється з урахуванням розуміння його як невід'ємного права людини, з точки зору існуючих загроз і викликів, зростаючих вимог до якості здоров'я, технологічних і фінансових можливостей його забезпечення.

Існуючі проблеми охорони здоров'я є непростими для вирішення, мають багатоаспектний комплексний характер, що обумовлює необхідність оновлення політики охорони здоров'я, розробки і реалізації нових стратегій та програм. Реформа медичної галузі має впроваджуватися через комплексний підхід, адже не можна займатися лише первинною ланкою або лише спеціалізованою допомогою.

Стратегічні завдання реформи повинні передбачати співпрацю усіх причетних структур зі збільшенням сумарного внеску на основі партнерства, встановлення загальних пріоритетів, удосконалення стратегічного керівництва в інтересах здоров'я і розширення участі зацікавлених сторін, прискорене впровадження інноваційних підходів завдяки лідерству [2].

Надзвичайно важливо в процесі реформ звернути увагу матеріально-технічному стану галузі. Україна немає достатніх умов фінансування медичних послуг, особливо з використанням високовартісних новітніх технологій.

У нашій країні на медицину витрачається 7,8% коштів від ВВП, це приблизно 313 доларів США на особу. Для порівняння в Білорусії 6 % ВВП (463 дол. США на особу), в Румунії – 5,34 % (504 дол.), в Польщі – 6,67 % (895 дол.), в ОАЕ – 3,2 % (1569 дол.), у США – 17,1 % (9146 дол.), у Швейцарії – 11,47 % (9276 дол.), у Норвегії – 9,57 % від ВВП (9715 дол. США на одну особу). Раціональне використання коштів виділених на галузь – це основа, кошти виділяються на пацієнта і мають працювати на нього. Кабінет міністрів України схвалив концепцію фінансування первинної ланки, тобто виділення коштів на ПМСД (сімейний лікар), а саме 210 гривень на особу. Це солідарна державна соціальна страховка гарантованої первинної медичної допомоги. Відсоток від ВВП – це є показник можливостей та уваги держави до галузі, але аж ніяк не показник реальних грошей. На думку професора, нейрохірурга Миколи Поліщука «терміново необхідно прийняти міжнародні протоколи надання медичної допомоги, розробити та прийняти єдині тарифи надання медичних послуг та лікування за кінцевий результат. Лікарів необхідно готувати по міжнародним стандартам, а не по вітчизняним підручникам» [3].

Важливою умовою для успіху медичної реформи є створення єдиного медичного простору, тобто єдиної електронної системи охорони здоров'я, яка міститиме реєстри пацієнтів та інші бази даних. Медична реформа має бути стандартизованою, інформатизованою та технічно і матеріально забезпеченою, медичних працівників необхідно забезпечити відповідними умовами праці.

В контексті реформування важливо, щоб дії центрального органу виконавчої влади та органів місцевого самоврядування були злагодженими. Для кожного регіону повинні бути науково обґрунтовані та розроблені заходи із збереження та зміцнення здоров'я шляхом поліпшення медичного обслуговування та розвитку інфраструктури здоров'я з урахуванням соціально-економічних особливостей, культурно-етичних та історичних традицій, медико-демографічної ситуації, розвитку системи охорони здоров'я.

Література:

1. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генеза і перспективи розвитку: кол. монографія / М.М. Білинська, Я.Ф. Радиш [та ін.]. – К. : НАДУ, 2013. – 424 с.
2. Загальнодержавна програма «Здоров'я -2020: український вимір». [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>
3. Поліщук М. Є надія, що реформи медичної галузі відбудуться. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.poltavalk.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3436:e-nadiya-shcho-reformi-medichnoji-galuzi-vidbudutsya&catid=170&Itemid